

Kamil Aydoğan

İçimizin Yıldızları

HECE

yaşantı

2. BASKI

Kamil Aydoğan: 1956 yılında Maraş'ta doğdu. Kahramanmaraş İmam Hatip Lisesi ve Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Türkçe Bölümü ve Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı mezunu. Türkçe öğretmenliği ve çeşitli liselerde müdürlük; İzmir ve Ankara İl Millî Eğitim Müdürlüğü yaptı. Çeşitli sendika ve sivil toplum kuruluşlarında kurucu, üye ve yönetici olarak çalıştı. Almanya Nürnberg Eğitim Ateşesi'dir.

Yazmaya lise yıllarında başladı. *İkinci Yazıları*'nı kurdu. *Edebiyat, Hece, Edebiyat Ortamı, Kelam, Kıyam* gibi dergilerde yazdı.

Eserleri

Köy Yazıları (Deneme, Edebiyat Dergisi Yayınları, 1982.)

Yük (Şiir, Esra Sanat Yayınları, 1996.)

Hayat Kaç Köşeli (Kişisel Gelişim, Akçağ Yayınları, 1999.)

Hayatın Şiire Sığmayan Yüzü (Şiir, Ercan Yayınları, 2004.)

İçimizin Yıldızları (Yaşantı, Hece Yayınları, 2006.)

Kısık Vadisi (Roman, Kaynak Kültür Yayınları, 2012.)

Arta Kalan (Günlük, Cümle Yayınları, 2015.)

İÇİMİZİN YILDIZLARI

KAMİL AYDOĞAN

HECE YAYINLARI

Hece Yayınları: 145
Yaşantı

Birinci Basım: Mart 2006
İkinci Basım: Eylül 2015
© Hece Yayınları

Kapak Tasarımı: SARAKUSTA
www.sarakusta.com.tr
Teknik Hazırlık: Bülent GÜLER

Baskı: Dumat Ofset
T: (0312) 278 82 00

ISBN: 975-8988-52-2

Hece Basın Yayın Reklamcılık San. Tic. Ltd. Şti.
Konur Sokak Nu: 39/1-2 Kızılay/Çankaya/Ankara
Yazışma: P.K. 79 Yenişehir/Ankara
T: (0 312) 419 69 13 F: (0 312) 419 69 14
e-posta: hece@hece.com.tr
www.hece.com.tr

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ / 11

EMEK TÜTEN TOPRAK

Başak / 15

Harman / 16

ANILAR GÖLGELER DÜŞLER

Kent / 23

Çukur / 25

Emek / 26

Ay Düşüyor Pencerelelere / 26

Şafak / 27

İbrik / 27

Saçlarına Takılan / 28

İçimizin Yıldızları / 29

Deprem / 32

Çadırlar / 32

Ölüm / 32

Sınav / 33

Bozgun / 34

Akrep / 34

Kitap / 35

Sızı / 36

KONUK

Yüreğimize İnen Sıcaklık / 41

Ekmek / 45

Öykü Gibi / 45

Ev / 47

Karasaban ve Resimler / 48

Annemin Eldivenleri / 50

KENTE GİDEN YOL

Orta'dayım / 53

Yiten Duygular / 54

Göz İzleri / 55

Köprüler / 55

Dolu Dolu Gözleri Gurbetin / 56

Dergiler / 57

SABAH GÜNEŞİ

- 61 / Aşk
62 / Yağmur Altında Sigara Dumanı
62 / Anı
62 / Ağrılı Ali
64 / Ağır Ağır Çöken
65 / Sandık
66 / Oda
67 / Işık
68 / Saçak
69 / Kahvede
70 / Giz
71 / Yalnızlık
72 / Üç Resim
73 / Serüven
75 / Çarşı

KIRIK ŞİİR

- 81 / 20 Aralık 2000
82 / Kırık Şiir
85 / Yerel Şiir
87 / Yalnız Şiir
90 / Gurbet
91 / Harun
93 / Trende
94 / Messina Kenti
96 / Regaiadi Calabrina
97 / Le Gole Del Alcantara Vadisi
97 / Amcamın Yüzü
99 / Sağanak
100 / Yaralarımız Kanadıkça
103 / Yunus
104 / Korku
105 / Dostluğun Kanayan Eli
108 / Bulanık Deneme
110 / Buz
113 / Ses
117 / Dağ Yankıları
117 / Işık Dağı
118 / Erciyes Dağı

Atlık Dağı /	119
Toros Dağları /	120
Ocak /	122
Beşik /	123

YÜREĞİMİZE İNEN

Çekip Gitmek /	127
Altındağ ve Diriliş /	129
Hamamönü /	129
Ulucanlar Cezaevi Müzesi /	130
Yazarlarımız Altındağ'da Yaşıyor /	130
Bir Kente Ruh Kazandırmak /	131
Anı Yazmak /	133
Ankara ve Kar /	137
İnsan Portreleri /	139
Ankara'nın Arka Yüzü /	141
Edebiyat Ortamı Dergisi /	141
Ankara'daki Yazarlar Biraraya Geldi /	142
Her Yer Tıklım Tıklım /	142
Çünkü /	145
Bazıları /	145
Arta Kalan Ne Var /	147
Aslında Herkesin Bir Tarafı Olmalıdır /	149
Saygınlık Kendi Dünyanın İnsanı Olmaktır /	149
Onur Mücadelesi /	150
Aşk Boyunu Aşacak /	153
Başını Alıp Gitmektir Aşk /	157
Bazı Sözler Doğru mu? /	161
Belki Her Şey Değişir /	163
Beyaz Atlı /	167
Bir Buçuk En Çok İki Yaşında /	171
Bizim Medeniyetimiz /	173
Nuri Pakdil Aşkına Kavuştu /	175
Dostluğun Şakası Yoktur /	177
Eğitim Zor İş /	179
Gençlik ve Hayaller /	183
Anne /	187
Günlük Yazmak ve Hece Dergisi /	189
Günü Kurtarmak, Bir Davası Olmak /	193

Hayat Irmağı / 195
Her Şeyi Kendi Penceresimizden Görüyoruz / 199
Beklenti / 201
Kartal / 203
Kafa Karışıklığı / 205
Nerelisin Hemşerim / 207
Eğitim Sevgidir / 209
Nuri Pakdil'in Mektupları / 211
Eğitim Eğitim Eğitim / 215
İnsanlar Ne Yapar / 221
Seçimlerimiz / 223
Sürgün / 225
Takma Adla Yazılar Yazmak / 229
Televizyonun Esiri Olmak / 231
Tiplmeler / 235
Açılan Kapılar, Kapanandan Çoktur / 237
Memurun Ölümü / 239
Yalnızlığımız / 241
Çocuk ve Eğitim / 243
Yeni Yılda Yeni Şeyler Olacak / 247

Kitabımı Babama adıyorum.

Kitapta anlatılanların bir kısmı babamdan
dinlediklerimden oluştu.
Kendim yaşamış gibi derinden etkilendim;
yaşamış gibi de yazdım.

SUNUŞ

Her kitabın bir öyküsü var.

Belki kitabın öyküsü içindekilerden daha uzundur ama biz onları görmüyoruz.

Bu kitap önce **Edebiyat Dergisi Yayınları**'ndan *Köy Yazıları* adıyla ve incecik bir hacimle 1982'de yayımlandı.

İlk kitabımdı.

2006'da **Hece Yayınları**'ndan *İçimizin Yıldızları* adıyla ve sayfa sayısı iki katına çıkarak yayımlandı.

Elinizdeki ikinci baskısı.

Ama bu kez de yine sayfa sayısı iki katına çıkıyor. Birçok ekler yapıldı.

Belki üçüncü baskısı çok daha kalın olacak.

İçimizin Yıldızları herhangi bir tür'e, herhangi bir kalıba sığmıyor.

İçinde kısa öyküler var; anılar, günlükler, denemeler, makaleler, fıkralar, hatta şiirler var.

*

Aslında her kuşağın da bir öyküsü var.

Bindokuzyüztuz ile bindokuzyüzaltmış arasında doğan kuşağı; yani babalarımızla bizim kuşağı, diğerlerinden ayırmak gerek.

İlk insandan bu yana, bu kuşak kadar, aynı hayat içinde, bu kadar farklılıklarla karşılaşmış başka bir kuşak yoktur herhalde.

Bu kuşak hem kağına bindi, hem uçağa.

Çoğu, köyünden ilk kez çıktı ve şehirle tanıştı.

Komşu köy bile oldukça uzakken, birden dünya küçülürdü.

Ocağın, idarenin, gaz lambasının ışığından; albenili, renkli reklam panolarına, göz kamaştıran avizelere ulaştı.

Hepsini bir ömür içinde yaşadı.

Karasabanı da kağını da lüks otomobilleri de aynı kişi kullandı.

Kömürle ağaç kabuklarına yazdı; bulabilirse divit, ispirotolu kalem kullandı; sonra daktilo, bilgisayarla tanıştı, dokunmatik araçlara ulaştı sonra da.

Ömrünün bir bölümünü, bin yıl önceki insanla, neredeyse bire bir aynı şekilde sürdürdü.

Ömrünün bir bölümünde ise, bu günün koşulları ile geleceğin dünyasını tasarlamaya çalıştı.

Otuz Yıl Kuşadı diyelim buna, bindokuzyüzotuz ile bindokuzyüzaltmış arasında doğanlar.

Olan bitenlere şaşkınlıkla, hayret ve hayranlıkla bakan kuşak.

Bu kuşak, sükûnetle yaşayamadı.

Her gün yeni bir durumla karşılaştı ve bu yeni duruma alışmaya çalışırken, karşısına yeni bir durum daha çıktı.

Bir de **Otuz Yıl Kuşadı**'nın çocukluğu, gençliği yoksulluk içinde geçti.

Oradan hayâl bile edemediđi olanaklara kavuştu.

Bütün bir ömrün üstüne boşalan bunca serüvenden hiç kimse kaçamazdı.

Durup düşünmeye, dünyaya, hayata, olanlara hikmetle bakmaya; kendi dünyasına eğilmeye fazla vakti de olmadı bu kuşadı.

Bu kuşadı "gönül" dünyasının da aklının da hareketlerinin de yaşadıklarına benzemesi son derece doğal.

Her gün yeni bir rüyanın etkisiyle dolaşılıyor ortalarda.

Bu kitap, biraz da bunların yansımaları işte.

EMEK TÜTEN TOPRAK

BAŞAK

Tepenin üzerindeyim. Bunaltıcı sıcağa karşın serin bir rüzgâr esiyor. Köy, yanibaşımda. Ötelerde, boş tepeler üzerinde tarlalar uzanıyor: Ekin tarlaları. Köyde de, çevrede de öğle sıcağının ıssızlığı. Çiçekler bükmüşler boyunlarını, insanlar çekmişler başlarını evlerinin koyu gölgelerine.

Toprak evlerin arasından görünüyor Hasan. Ellerini arkasına almış, ağır ağır yaklaşıyor. Selâm veriyor yanıma gelince. Gidiyor hemen. Az ilerdeki; rüzgâr vurdukça bir o yana bir bu yana sallanan başaklara dalıyor. Belinden aşağısı yitiyor. Elleriyle okşuyor başakları, gülümsüyor. Gün vurdukça alınına, değdikçe parmaklarına başaklar, genişliyor içi. Başını kaldırıp bakıyor yukarılara. Kırmıldıyor dudakları. Coşkun bir esenlikle değişiyor ayakları toprağa. Sıcaktan yanan, kavrulan; can fıskıran, emek tüten toprağa.

Son bir denetimdir bu. Kaldırılma vakti gelmiştir ürünün.

•

Sabahın ilk ağartısıyla kapılar gıcırıyor. Köy devingenleşiyor. Çeşme şırıltıları, koyun melemeleri, köpek sesleri, evlerden evlere çağrışılan çocuk sesleri, kadın sesleri duyuluyor. Ötede beride kümelenmiş koyun sürüleri; ellerinde uzun değnekleriyle, renkli ve yamalı giysileriyle onları sürüp giden, sağa sola taşlar atarak çeşitli sesler çıkaran çoban çocuklar. Yeni bir gün, yeni bir sabah.

Ekinbiçiciler görünüyorlar sonra da. Önde birbirlerine bir şeyler anlatan üç beş erkek; arkada sırtlarına kalın iplerini atmış, kimilerinin kucağında çocuğuyla kadınlar. Dağılıyorlar tarlaların başlarına.

Bir damar gibi boşalıyor köy.